

Zarzuty i główne argumenty

W 2002 r. Zjednoczone Królestwo wprowadziło *Aggregates Levy* (opłatę z tytułu eksploatacji kruszywa), będący podatkiem środowiskowym na pewne kruszywa. Decyzją z tego samego roku Komisja stwierdziła, że przepisy ustanawiające *Aggregates Levy* nie stanowią pomocy Państwa. Skarżąca zaskarżyła tą decyzję przed Sądem Pierwszej Instancji w kontekście innej sprawy⁽¹⁾, podnosząc, że *Aggregates Levy* narusza pozycję konkurencyjną członków stowarzyszenia skarżącej.

Dnia 5 stycznia 2004 r. Zjednoczone Królestwo poinformowało Komisję o nowym systemie zwolnień z *Aggregates Levy* dla Północnej Irlandii. Zaskarżoną decyzją Komisja uznała zgodność nowego systemu zwolnień ze wspólnym rynkiem i oddaliła skargę skarżącą przeciwko tej decyzji, nie wszczynając formalnej procedury dochodzenia.

Uzasadniając swą skargę skarżąca podnosi przede wszystkim, że przedmiotowy system zwolnień narusza art. 23 i art. 90 WE i z tego powodu nie może być uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem. Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja naruszyła własne Wytoczne Wspólnoty⁽²⁾, popełniając w tym zakresie trzy oczywiste błędy w ocenie, a mianowicie: uznanie, że stosunek 20 % opłaty uiszczanej przez podmioty objęte systemem zwolnienia jest znaczący; błędne uznanie, że o nowym systemie zwolnienia zadecydowano w chwili przyjęcia *Aggregates Levy* i błędne uznanie, że opłata ta ma pozytywny wpływ w zakresie ochrony środowiska.

Skarżąca podnosi również, że Komisja nie uzasadniła zaskarżonej decyzji, jak wymaga art. 253 WE, naruszyła obowiązek wszczęcia formalnej procedury dochodzenia i naruszyła obowiązki proceduralne w dochodzeniu wstępnym.

⁽¹⁾ Sprawa T-210/02, opublikowana w Dz.U. C 219 14.9.2002, str. 23.

⁽²⁾ Wytoczne Wspólnoty dotyczące pomocy Państwa w dziedzinie ochrony środowiska, Dz.U. C 37, 3.2.2001, str. 3-15.

Skarga wniesiona dnia 31 sierpnia 2004 r. przez Koipe Corporación, S.L. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

(Sprawa T-363/04)

(2004/C 284/46)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 31 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) wniesiona przez

Koipe Corporación, S.L., z siedzibą w San Sebastián (Hiszpania), reprezentowaną przez Marcosa Fernández de Béthen-courta.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 maja 2004 r., wydanej w sprawie R-1109/2000-4;
- stwierdzenie nieważności zgłoszonego znaku towarowego, lub nakazanie odmowy zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 236.588 „LA ESPAÑOLA” dla wszystkich zgłoszonych towarów oraz
- obciążenie kosztami niniejszego postępowania OHIM oraz ewentualnego interwenta popierającego argumenty OHIM, w razie przegrania przez nich sprawy.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:

Aceites del Sur S.A.

Zgłaszany wspólnotowy znak towarowy:

Graficzny znak towarowy „LA ESPAÑOLA” – Zgłoszenie nr 236.588, dla towarów z klasy 29 (oleje i tłuszcze jadalne) i 30 (majonez na bazie oliwy z oliwek).

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, powołanego w sprzeciwie:

Strona skarżąca, która jest następcą prawnym KOIPE, S.A. w zakresie prawa własności znaków towarowych, na podstawie którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie sprzeciwu.

Znak towarowy lub oznaczenie, powołane w sprzeciwie:

Graficzne znaki towarowe „CARBONELL”: wspólnotowy (nr 338.681), międzynarodowe (nr 244.428 i 528.639) i krajowe (rejestracje hiszpańskie nr 1.238.745, 1.698.613, 28.270 i 252.783 oraz rejestracje w Zjednoczonym Królestwie nr 730.990 i 2.043.818, m.in.) dla towarów z klasy 29 (oliwa z oliwek i oliwa z oliwek „puro” (czysta)).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów:

Odrzucenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej:

Odrzucenie odwołania.

Podniesione zarzuty:

Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. c) i ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94.